

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.339 van 20 juni 1996
in de zaak A. 65.183/VII-13.345.**

In zake : Joris BASTIAENSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat E. BREWAEYS op 17 augustus 1995 namens Joris BASTIAENSEN heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 21 maart 1995 waarbij het beroep van de verzoeker tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 april 1993 tot weigering van de vergunning om te Hoogstraten een inrichting uit te baten met 644 mestkalveren, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat Fr. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoeker aanvoert wat volgt :

"Verzoeker diende reeds sinds geruime tijd een aanvraag tot tussenkomst in bij het Landbouwinvesteringsfonds. Deze aanvraag gaf aanleiding tot een ongunstige beslissing op 7 december 1992, waartegen een aanvraag tot herziening werd ingediend. Zolang verzoeker niet zal beschikken over de vereiste exploitatievergunning, of de uitvoering van de thans bestreden weigeringsbeslissing minstens niet wordt geschorst, zal het landbouwinvesteringsfonds niet gunstig kunnen beschikken over de aanvraag tot tussenkomst. Aldus dreigt voor verzoeker een belangrijk voordeel te niet te gaan, nu het zeer aleatoir is dat hij na een gewone vernietigingsprocedure nog van deze tussenkomst zal kunnen genieten.

Met het oog op de exploitatie heeft verzoeker op 29 januari 1992 gronden aangekocht voor een totaal bedrag van 3.067.470,-fr., te vermeerderen met de notariële kosten die 468.242,-fr. bedroegen. Zolang verzoeker de voorgenomen exploitatie niet kan opstarten blijft deze investering onrendabel en dus waardeloos.

De oorspronkelijke aanvraag werd reeds op 28 augustus 1991 ingediend bij de Bestendige Deputatie. Deze heeft pas op 1 april 1993 een (voor verzoeker negatieve) beslissing genomen. Het administratief beroep werd ingediend op 24 mei 1993, en ondanks een aangetekend herinneringsschrijven werd de bestreden beslissing pas op 21 maart genomen, en in de loop van de maand juli ter kennis gebracht van verzoeker. Dit lange en onredelijke tijdsverloop tussen de oorspronkelijke aanvraag en de uiteindelijk daaropvolgende onwettige weigeringsbeslissing, gewezen in laatste aanleg, veroorzaakt voor verzoeker een bijkomend moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De investeringen voor de bouw en de inrichting van de stallen dreigen steeds duurder te worden, terwijl verzoeker jaren moet wachten vooraleer hij zijn plaats op de markt kan verwerven en innemen;"

Overwegende dat -zoals de verwerende partij tegenwerpt- niet valt in te zien hoe de schorsing van het bestreden weigeringsbesluit ertoe kan bijdragen dat het Landbouwinvesteringsfonds gunstig zou beschikken over verzoekers aanvraag tot tussenkomst; dat, waar kan worden aangenomen dat de verzoeker met het aankopen van de gronden een berekend risico heeft genomen, hetgeen eigen is aan het zelfstandig ondernemen, tevens moet

worden vastgesteld dat hij in gebreke blijft enig concreet gegeven te verstrekken over zijn huidige sociaal-economische status, met name zijn beroep en zijn inkomsten, alsmede de weerslag daarop van het bestreden weigeringsbesluit; dat moet worden aangenomen dat het nadeel louter financieel is en derhalve niet moeilijk te herstellen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.